

V Bruseli 1. 2. 2017
COM(2017) 56 final

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

**na rok 2016 posudzujúca pokrok členských štátov v roku 2014 v dosahovaní národných
cieľov energetickej efektívnosti na rok 2020 a vo vykonávaní smernice 2012/27/EÚ o
energetickej efektívnosti v zmysle požiadavky článku 24 ods. 3 smernice 2012/27/EÚ o
energetickej efektívnosti**

Obsah

1. Úvod	3
2. Pokrok pri dosahovaní cieľa EÚ v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020.....	4
3. Národné ciele	4
4. Trendy spotreby energie a posúdenie národných opatrení podľa sektorov.....	5
4.1. Priemysel	7
4.2. Sektor bývania	7
4.3. Sektor služieb	8
4.4. Verejný sektor	8
4.5. Sektor dopravy	9
4.6. Výroba elektriny a tepla	9
4.7. Stav transpozície smernice o energetickej efektívnosti	10
5. Záver	11

1. Úvod

Zvyšovanie energetickej efektívnosti je kľúčové pre riešenie budúcich výziev Európskej únie. Znižovanie dopytu po energii a „*prvoradosť energetickej efektívnosti*“ je preto jedným z piatich cieľov energetickej únie. Členské štáty v roku 2015 potvrdili naliehavú potrebu dosiahnuť do roku 2020 cieľ energetickej efektívnosti na úrovni 20 %¹. Okrem pozitívneho vplyvu na znižovanie emisií skleníkových plynov, bezpečnosť dodávok energie, konkurencieschopnosť, udržateľnosť európskeho hospodárstva a zamestnanosť prinášajú politiky energetickej efektívnosti aj úsporu nákladov pre spotrebiteľov. Komisia preto v novembri 2016 navrhla posilniť túto dôležitú oblasť politiky po roku 2020 stanovením záväzného cieľa EÚ na rok 2030 v oblasti energetickej efektívnosti na úrovni 30 %².

Táto správa za rok 2016 hodnotí pokrok v napĺňaní spomínaného 20 % cieľa v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020 dosiahnutý do roku 2014, ako aj vykonávanie smernice o energetickej efektívnosti (EED). Zahŕňa viacero odporúčaní pre členské štáty³. Vychádza najmä z výročných správ členských štátov za rok 2016 a najaktuálnejších údajov Eurostatu z roku 2014, pričom nadväzuje na správu o pokroku v oblasti energetickej efektívnosti z roku 2015⁴.

Hlavné zistenia správy:

- EÚ dosiahla posledných rokoch značný pokrok. **V roku 2014 mala primárnu spotrebu energie iba 1,6 % nad úrovňou príslušného cieľa na rok 2020. Konečná spotreba energie bola dokonca 2,2 % pod úrovňou cieľa na rok 2020**⁵. V roku 2015 však oproti roku 2014 primárna spotreba energie vzrástla zhruba o 1,5 % a konečná spotreba energie asi o 2 %⁶. (Je to preto, že rok 2014 bol mimoriadne teplý. V roku 2015 sa údaje vrátili k predošlému trendu.)
- Členské štáty sú odhodlané realizovať ambiciózne politiky energetickej efektívnosti a v uplynulých rokoch výrazne posilnili snahy vo všetkých sektoroch⁷.
- Z dekompozičnej analýzy za EÚ 28 vyplýva, že zníženie primárnej spotreby energie v období rokov 2005 až 2014 bolo spôsobené primárne zlepšením v oblasti energetickej náročnosti⁸. Spomalenie hospodárstva, zmeny v palivovom mixe a štrukturálne zmeny zohrávali pomerne malú rolu.

¹ Cieľom na rok 2020 je znížiť konečnú spotrebu energie v EÚ na menej ako 1 086 Mtoe a primárnu spotrebu energie na menej ako 1 483 Mtoe. Závery Európskej rady z 23. a 24. októbra 2014, EUCO 169/14.

² COM(2016) 860 final.

³ Článok 24 ods. 3 EED.

⁴ COM(2015) 574 final. Táto správa už nezahŕňa ukazovateľ tepla z miestnych teplární, keďže relevantné údaje od Eurostatu zahŕňajú všetko vyprodukované teplo. Tento ukazovateľ sa teda už nebude používať, kým nebudú k dispozícii konkrétne údaje zozbierané podľa článku 24 ods. 6 EED.

⁵ Údaje Eurostatu sa extrahovali pre všetky indikátory uvedené v tejto správe v období od 31. augusta 2016 do 20. októbra 2016.

⁶ Údaje z roku 2015 budú podrobne analyzované v rámci správy o pokroku v energetickej efektívnosti na rok 2017.

⁷ Oznamené ciele členských štátov na rok 2020 predstavujú oproti východiskovým projekciám z roku 2007 zníženie primárnej spotreby energie až o 17,7 %. Pokiaľ ide o konečnú spotrebu energie, ciele členských štátov na rok 2020 predstavujú oproti východiskovým projekciám z roku 2007 zníženie konečnej spotreby energie až o 20,6 %.

⁸ Národná primárna spotreba energie v pomere k národnému HDP. Tento účinok energetickej náročnosti zodpovedá za zmeny celkovej spotreby energie v dôsledku zlepšení energetickej efektívnosti a ďalších faktorov. Keďže zmenu tohto účinku náročnosti nemožno priradiť výlučne energetickej efektívnosti, ďalšia dekompozičná analýza (v rámci projektu Odyssee-Mure) potvrdila, že energetická efektívnosť bola v rokoch 2005 až 2014

- Treba pokračovať v úsilí o obnovu existujúcich budov v záujme úspor energie a znižovania energetických nákladov spotrebiteľov. Preto je v členských štátoch potrebné ešte viac zlepšiť podmienky financovania investícií do energetickej hospodárnosti. Významnú rolu v tomto smere môžu zohrať informačné a komunikačné technológie (IKT), ktoré spotrebiteľom poskytnú užitočné nástroje na zvýšenie ich informovanosti a rozumné riadenie spotreby.
- Väčšina členských štátov by mala zaviesť ďalšie zlepšenia energetickej efektívnosti v sektore dopravy, aby využili zvyšný potenciál úspor energie.

Komisia verí, že **cieľ primárnej spotreby energie na úrovni 20 % sa podarí dosiahnuť, ak sa členské štáty budú držať svojich záväzkov** a ak budú pokračovať vo vykonávaní platnej legislatívy EÚ v oblasti energetickej efektívnosti, ako aj úspešných programov v tejto oblasti.

2. POKROK PRI DOSAHOVANÍ CIEĽA EÚ V OBLASTI ENERGETICKEJ EFEKTÍVNOSTI NA ROK 2020

Konečná spotreba energie⁹ v EÚ klesla o 11 % – z 1 191 Mtoe v roku 2005 na 1 062 Mtoe v roku 2014, čo je pod úrovňou cieľa konečnej spotreby energie na rok 2020 na úrovni 1 086 Mtoe. V absolútnom vyjadrení poklesla konečná spotreba energie od roku 2005 vo všetkých členských štátoch okrem Litvy, Malty a Poľska¹⁰.

Doprava mala v roku 2014 najväčší podiel (33 %) na celkovej konečnej spotrebe energie; nasleduje priemysel (26 %), bývanie (25 %), sektor služieb (13 %) a iné sektory (3 %).

Primárna spotreba energie¹¹ v EÚ klesla o 12 % – z 1 712 Mtoe v roku 2005 na 1 507 Mtoe v roku 2014. Táto miera spotreby je stále mierne nad cieľovou úrovňou primárnej spotreby energie na rok 2020 (1 483 Mtoe).

V absolútnom vyjadrení poklesla primárna spotreba energie od roku 2005 vo všetkých členských štátoch okrem Estónska, Fínska a Poľska. Estónsko zaznamenalo najväčší ročný nárast (2,6 %), zatiaľ čo primárna spotreba energie vo Fínsku zostala v rokoch 2005 – 2014 zhruba stabilná. Výrazné boli ročné zníženia v Grécku, Litve a Spojenom kráľovstve¹².

3. NÁRODNÉ CIELE

Členské štáty si v roku 2013 stanovili indikatívne národné ciele energetickej efektívnosti na rok 2020¹³. Už v roku 2014 bola v 17 členských štátoch konečná spotreba energie pod ich

hlavným faktorom znižovania primárnej a konečnej spotreby energie [pozri prílohu 5 dokumentu SWD(2016) 405].

⁹ Konečná spotreba energie zahŕňa energiu dodanú do priemyslu, dopravy, domácností, služieb a poľnohospodárstva s výnimkou dodávok do odvetvia energetickej transformácie a samotných energetických odvetví.

¹⁰ Pozri tiež *pracovný dokument útvarov Komisie o monitorovaní pokroku v dosahovaní cieľov energetickej únie v roku 2016 – kľúčové ukazovatele* a <http://iet.jrc.ec.europa.eu/energyefficiency/node/9145>.

¹¹ Okrem konečnej spotreby energie zahŕňa primárna spotreba energie aj straty pri výrobe/transformácii, spotrebu v odvetví energetickej transformácie a sieťové straty.

¹² Idem poznámka pod čiarou č. 10.

¹³ Ambície cieľov členských štátov sa rôznia – vo väčšine prípadov smerujú k zníženiu absolútnej spotreby energie do roku 2020. V prípade Chorvátska, Cypru, Fínska, Grécka, Talianska, Portugalska a Rumunska však cieľová hodnota umožňuje zvýšenie konečnej spotreby energie. Predpokladá sa, že objem bude vyšší, než predpovedaný rast HDP od roku 2014 do roku 2020. V prípade Chorvátska, Fínska, Grécka a Rumunska by indikatívne ciele v oblasti primárnej spotreby energie na rok 2020 umožnili zvýšenie primárnej spotreby energie

indikatívnu cieľovou hodnotou konečnej spotreby na rok 2020¹⁴. V podobnom duchu už v roku 2014 dosiahlo 19 členských štátov primárnu spotrebu energie pod ich indikatívnym cieľom pre primárnu energiu na rok 2020¹⁵.

Zvyšným členským štátom ešte k dosiahnutiu indikatívnych národných cieľov konečnej a/alebo primárnej spotreby energie na rok 2020 čosi chýba.

4. TRENDY SPOTREBY ENERGIE A POSÚDENIE NÁRODNÝCH OPATRENÍ PODĽA SEKTOROV

Väčšina členských štátov v rokoch 2005 – 2014 svoju primárnu a konečnú spotrebu energie znížila mierou, ktorá ak sa zachová, postačuje na splnenie ich cieľov v oblasti primárnej a konečnej spotreby energie do roku 2020. V prípade primárnej spotreby energie sú výnimkami Estónsko, Malta a Švédsko. Pri konečnej spotrebe energie je výnimkou Rakúsko, Belgicko, Nemecko, Litva, Malta a Slovensko¹⁶.

Najvýraznejšie zníženie primárnej spotreby energie z roku 2013 na rok 2014 dosiahlo Belgicko (8 %), Dánsko (7 %) a Spojené kráľovstvo (7 %). V konečnej spotrebe dosiahlo najväčšie zníženie Holandsko (8 %), za ním Francúzsko (7 %) a Belgicko (6 %). Vo všetkých sektoroch poklesla konečná spotreba energie iba v Holandsku a Luxembursku. Najväčší nárast konečnej spotreby energie zaznamenala Malta (3 %), Bulharsko (3 %) a Litva (2 %)¹⁷.

Na základe údajov od Eurostatu sa vykonala prvá dekompozičná analýza na preskúmanie účinku rôznych faktorov historických trendov primárnej spotreby energie na úrovni EÚ za posledné desaťročie (2005 – 2014). Analýza hodnotila relatívny príspevok hospodárskej činnosti¹⁸, štruktúry¹⁹, palivového mixu²⁰ a energetickej náročnosti k celkovému zníženiu primárnej spotreby energie za dané obdobie (206 Mtoe). Účinok hospodárskej činnosti viedol

vyšším tempom, než by bol ich predpokladaný priemerný rast HDP v rokoch 2014 až 2020. Súčet národných cieľov (zníženie primárnej spotreby energie o 17,6 % v porovnaní s predpoveďami) nedosahuje 20 % cieľ na úrovni EÚ. Pozri COM(2015) 574.

¹⁴ Česká republika, Dánsko, Írsko, Grécko, Španielsko, Cyprus, Chorvátsko, Taliansko, Lotyšsko, Luxembursko, Malta, Holandsko, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko a Fínsko.

¹⁵ Rakúsko, Česká republika, Dánsko, Írsko, Grécko, Španielsko, Cyprus, Chorvátsko, Taliansko, Lotyšsko, Litva, Luxembursko, Maďarsko, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko a Fínsko.

¹⁶ Keďže k dispozícii sú len údaje za rok 2014, toto porovnanie nemôže zohľadniť vplyv nedávno prijatých opatrení v oblasti energetickej efektívnosti na splnenie nových záväzkov podľa smernice o energetickej efektívnosti, ani vplyv niektorých nedávno prijatých opatrení podľa smerníc o ekodizajne, označovaní energetickej účinnosti a o energetickej hospodárnosti budov. Porovnanie neumožňuje spoľahlivo posúdiť, či sú členské štáty na dobrej ceste k dosiahnutiu svojich indikatívnych cieľov energetickej efektívnosti do roku 2020, keďže na obdobie 2015 – 2020 nemožno predvídať budúce kladné či záporné účinky hospodárskych zmien, meniacich sa cien energií, prechodu na iný druh paliva či klimatických výkyvov.

¹⁷ Idem poznámka pod čiarou č. 10.

¹⁸ HDP – ukazovateľ blahobytu EÚ 28 – zohľadňuje zmeny v spotrebe energie v dôsledku zmeny hospodárskej činnosti. Účinok činnosti je kladný, ak energetická spotreba narastá pre dodatočný dopyt po energii, ktorý je spôsobený nárastom hospodárskej činnosti.

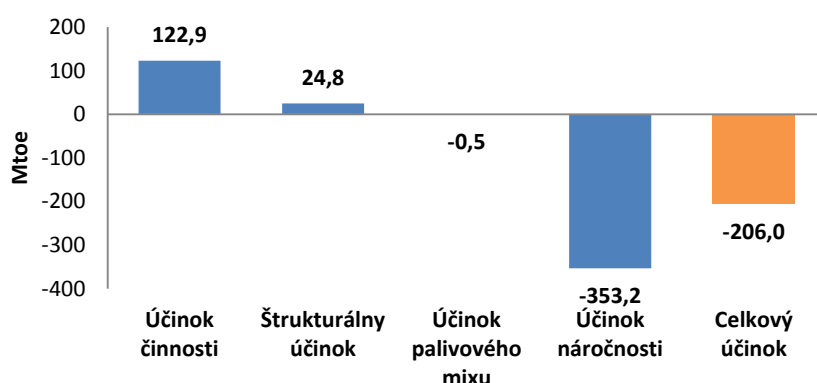
¹⁹ Podiel HDP každého členského štátu na HDP celej EÚ 28. Zohľadňuje zmeny v spotrebe energie, ktoré by sa zaznamenali ako dôsledok zmeny relatívneho významu jednotlivých krajín s rôznou energetickou náročnosťou. Štrukturálny efekt je kladný, ak vzrastá HDP krajín s relatívne vysokou energetickou náročnosťou hospodárstva.

²⁰ Podiel vnútroštátnej primárnej spotreby energie za každé palivo na vnútroštátnej primárnej spotrebe energie za všetky palivá spolu. Zohľadňuje zmeny spotreby energie v dôsledku zmien palivového mixu v hospodárstve, t. j. vplyv zloženia palivového mixu. Účinok palivového mixu je záporný, ak dochádza k posunu smerom k čistejším palivám.

k nárastu spotreby energie o 123 Mtoe. Vyvážilo ho však takmer trojnásobné zníženie (-353 Mtoe) spôsobené výrazným pokrokom v oblasti energetickej náročnosti²¹.

Na druhej strane vplyv zmien štruktúry a palivového mixu v EÚ 28 je zanedbateľný. Účinok štruktúry priniesol +25 Mtoe. Možno to prisúdiť relatívnemu nárastu energetickej náročnejších národných ekonomík v porovnaní s tými s nižšou náročnosťou. Došlo k veľmi malému zápornému účinku palivového mixu (-0,5 Mtoe), čo naznačuje mierny posun k čistejším palivám. Z toho vyplýva, že v poslednom desaťročí sa výrazne zvýšila energetická efektívnosť.

Obrázok 1: Rozčlenenie zmien v primárnej spotrebe energie EÚ 28 v rokoch 2005 – 2014 s použitím aditívneho prístupu Divisiohvo indexu založeného na logaritmickom priemere (Logarithmic Mean Divisia Index – LMDI)

Zdroj: analýza JRC

Na úrovni členských štátov sa vykonala prvá dekompozičná analýza konečnej spotreby energie za obdobie 2005 – 2014 vo výrobných hospodárskych sektoroch²². Podľa predbežných výsledkov došlo k záporným účinkom činnosti v Grécku, Chorvátsku, Taliansku a Portugalsku. Viedlo to k zníženiu konečnej spotreby energie odrážajúcej spomalenie ekonomiky týchto krajín. Štruktúrálnej účinok bol záporný vo väčšine členských štátov, čo naznačuje zvýšenie aktivity v menej energetickej náročných odvetviach. Mierny posun k energetickej náročnejším odvetviam vykazuje iba Estónsko, Poľsko, Maďarsko a Rakúsko. Malo to za následok vyššiu spotrebu energie v tomto období, než by bola inak.

Záporný účinok energetickej náročnosti, ktorý odráža jej zlepšenie, sa zaznamenal vo všetkých členských štátoch okrem Lotyšska a Cypru. Výrazné zlepšenie energetickej náročnosti, ktoré sa prejavilo znížením spotreby energie, dosiahlo Bulharsko, Česká republika, Rumunsko a Slovensko²³. Komisia sa domnieva, že kľúčovým faktorom zlepšenia v tejto oblasti bola verejná politika. Tento záver nedávno potvrdila aj Medzinárodná agentúra pre energiu a dekompozičná analýza Odyssee-Mure²⁴.

²¹ Ide o predbežné výsledky prvej dekompozičnej analýzy Komisie. Metodika je ešte stále vo vývoji a bude sa o nej ďalej diskutovať s členskými štátmi i zainteresovanými stranami.

²² Zohľadňovali sa tieto odvetvia: priemysel, stavebníctvo, služby, poľnohospodárstvo, lesníctvo a rybolov.

²³ Ide o predbežné výsledky prvej dekompozičnej analýzy Komisie. Metodika je ešte stále vo vývoji a bude sa o nej ďalej diskutovať s členskými štátmi i zainteresovanými stranami.

²⁴ https://www.iea.org/eemr16/files/medium-term-energy-efficiency-2016_WEB.PDF a príloha 5 dokumentu SWD(2016) 405.

4.1. Priemysel

Konečná spotreba energie v priemysle sa v absolútnych číslach znížila z 328 Mtoe v roku 2005 na 275 Mtoe v roku 2014 (16 %).

Oproti úrovniam z roku 2013 zaznamenalo v roku 2014 pokles konečnej spotreby energie v priemysle trinásť členských štátov. Krajiny s najväčším nárastom priemyselnej spotreby energie zahŕňajú Cyprus (19 %), Grécko (9 %) a Maďarsko (6 %). Niektoré členské štáty uviedli ako hlavné dôvody nárastu z roku 2013 na rok 2014 zvýšenie priemyselnej pridanej hodnoty a nárast spotreby cementární a závodov na výrobu drevenej štiepky.

Z hľadiska **konečnej energetickej náročnosti priemyslu** je veľký rozdiel medzi energeticky najnáročnejším členským štátom (Bulharsko) a tými, v ktorých je náročnosť najnižšia (Dánsko a Írsko). Hoci je priemyselná energetická náročnosť ovplyvnená podielom energeticky náročných odvetví, vo väčšine členských štátov v roku 2014 oproti roku 2005 poklesla, s výnimkou Cypru, Grécka, Maďarska a Lotyšska. V Rakúsku a Fínsku nedošlo takmer k žiadnemu ďalšiemu zlepšeniu z hľadiska energetickej náročnosti²⁵.

4.2. Sektor bývania

Absolútna konečná spotreba energie v sektore bývania poklesla o 15 % (z 309 Mtoe v roku 2005 na 263 Mtoe v roku 2014), čo malo viacero dôvodov vrátane vyššej energetickej účinnosti spotrebičov a zlepšení v oblasti energetickej hospodárnosti existujúcich budov v nadväznosti na postupné vykonávanie smernice o energetickej hospodárnosti budov a minimálnych noriem v oblasti ekodizajnu. K pozitívnemu trendu prispeli aj informácie poskytované spotrebiteľom v rámci osvedčení o energetickej hospodárnosti budov a meranie spotreby energie, keďže spotrebiteľia mali k dispozícii užitočné nástroje na informovanie sa o svojej spotrebe energie.

Žiaden členský štát nezaznamenal medzi rokmi 2013 a 2014 nárast konečnej spotreby energie v sektore bývania. Výrazný pokles 20 % sa zaznamenal v Holandsku, za ktorým nasleduje Belgicko s 18 %.

Rok 2014 bol nezvyčajne teplý, čo by malo viesť k nižšej potrebe vykurovania²⁶. Odhliadnuc však od toho, že rok 2014 bol teplejší než 2013, údaje o spotrebe energie v sektore bývania očistené od faktora klímy svedčia o rastúcich trendoch spotreby medzi týmito rokmi v 17 členských štátoch. Jedným z dôvodov môže byť, že klimatické opravy nezohľadňujú stupňodni využívania klimatizácie. Tie by sa preto mali v budúcich analýzach zohľadniť, najmä vzhľadom na to, že chladenie bude zohrávať čoraz väčšiu úlohu v energetických potrebách južnejších krajín.

V rokoch 2005 až 2014 poklesla aj **konečná spotreba energie na obyvateľa** upravená o faktor klímy, a to ročným priemerom 0,7 %. Najväčší pokrok v tomto období dosiahlo Belgicko, Írsko a Spojené kráľovstvo²⁷. **Spotreba energie na štvorcový meter** sa v rokoch

²⁵ Idem poznámka pod čiarou č. 10.

²⁶ V roku 2014 bolo na úrovni EÚ 28 v priemere 2 809 vykurovacích stupňodní (HDD) – oproti priemernej hodnote 3 218 HDD v roku 2013 a 3 143 HDD počas referenčného obdobia 1990 – 2014 [zdroj údajov: Eurostat, Spoločné výskumné centrum (oddelenie IES/MARS)]. Klimatický korekčný faktor sa vypočítal ako podiel počtu vykurovacích stupňodní v danom roku na priemernom počte vykurovacích stupňodní v období rokov 1990 – 2014. Tento korekčný faktor sa použil na celkovú spotrebu energie v sektore bývania. Ak má Eurostat k dispozícii rozčlenené údaje o konečnom použití, klimatická korekcia sa uplatňuje iba na údaje o spotrebe tepla.

²⁷ Ukazovatele v pracovnom dokumente útvarov Komisie o monitorovaní pokroku v dosahovaní cieľov energetickej únie v roku 2016 – kľúčové ukazovatele nie sú ošetrené o faktor klímy.

2005 až 2014 vo všetkých členských štátoch takisto zlepšila. Najväčší pokles zaznamenal Cyprus, Lotyšsko a Portugalsko²⁸.

4.3. Sektor služieb

V sektore služieb klesla **konečná spotreba energie** v roku 2014 v porovnaní s úrovňou z roku 2005 o 2 % zo 144 na 141 Mtoe. Výrazné zníženie o 6 % medzi rokmi 2013 a 2014 možno čiastočne vysvetliť miernou zimou v roku 2014, keďže vykurovanie podľa odhadov v sektore služieb zodpovedá 62 % konečnej spotreby energie²⁹.

Všetky krajiny zaznamenali medzi rokmi 2013 a 2014 klesajúcu alebo stabilnú úroveň absolútnej spotreby energie v sektore služieb, okrem Estónska, Lotyšska, Malty, Portugalska a Švédska. Rastúci alebo stabilný trend vysvetlili Cyprus a Malta nárastom cestovného ruchu a klimatickými výkyvmi s vyššou spotrebou energie na vykurovanie, vetranie a klimatizovanie. Lotyšsko nárast spojilo so stúpajúcou hrubou pridanou hodnotou služieb, zatiaľ čo Portugalsko uviedlo ako možný dôvod predĺžený pracovný čas vo verejnom sektore.

Konečná energetická náročnosť³⁰ v sektore služieb sa v rokoch 2005 – 2014 v priemere zlepšila ročne o 1 %. Najväčší pokrok v tomto období dosiahlo Maďarsko, Írsko a Slovensko. Cyprus, Estónsko, Fínsko, Grécko a Taliansko zaznamenali v danom období stabilnú alebo rastúcu mieru konečnej energetickej náročnosti³¹. Tieto členské štáty by sa mali zamerať na zvyšovanie energetickej efektívnosti v službách. Pomôže to zvýšiť konkurencieschopnosť tohto sektora, ktorý sa podľa očakávaní v budúcnosti rozrastie.

4.4. Verejný sektor

V článku 5 EED sa od členských štátov vyžaduje, aby obnovovali 3 % celkovej podlahovej plochy vykurovaných a chladených budov, ktoré vlastní a využívajú ústredné orgány štátnej správy a ktoré nespĺňajú minimálne požiadavky na hospodárnosť stanovené v smernici o energetickej hospodárnosti budov. Alternatívou je použiť iné opatrenia na dosiahnutie rovnocenných úspor. Na splnenie požiadaviek článku 5 prijme 18 členských štátov alternatívne opatrenia, t. j. opatrenia, ktoré stimulujú užívateľov budov k zmene správania. Zvyšné členské štáty sa rozhodli pre štandardný prístup obnovovania 3 % celkovej podlahovej plochy.

Podľa výročných správ z roku 2016 členské štáty, ktoré sa rozhodli pre štandardný prístup, uviedli, že zhruba 1 245 000 m² príslušného fondu budov sa obnovilo v roku 2014 a 995 000 m² v roku 2015. Členské štáty, ktoré sa rozhodli pre alternatívny prístup, oznámili Komisii úspory za roky 2014 a 2015, no v tomto vykazovaní sú určité nezrovnalosti (napríklad voľba jednotiek či chýbajúce údaje). Predbežné prešetrovanie podporilo záver, že prijaté alternatívne prístupy v Rakúsku, Chorvátsku, na Cypre, v Českej republike, vo Fínsku, v Írsku, Holandsku, Poľsku, vo Švédsku a v Spojenom kráľovstve priniesli v rokoch 2014 – 2015 požadované ročné úspory energie. Chorvátsko, Fínsko a Švédsko dokonca nahlásili prekročenie cieľových hodnôt. V prípade štandardného prístupu sú členskými štátmi, ktoré uvádzajú, že splnili svoju povinnosť obnovy na roky 2014 a 2015 Estónsko, Španielsko, Maďarsko, Taliansko a Lotyšsko. Komisia bude vykonávanie tohto ustanovenia naďalej pozorne monitorovať.

²⁸ Pozri databázu Odyssee-Mure: <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/online-indicators.html>.

²⁹ COM(2016) 51 final.

³⁰ Ukazovateľ toho, koľko energie treba na vytvorenie pridanej hodnoty sektora služieb v určitom roku.

³¹ Idem poznámka pod čiarou č. 10.

4.5. Sektor dopravy

Konečná spotreba energie v doprave v absolútnom vyjadrení³² sa v EÚ 28 znížila z 369 Mtoe v roku 2005 na 353 Mtoe v roku 2014 (-4 %). V roku 2014 sa v 13 členských štátoch spotreba energie v tomto sektore v porovnaní s úrovňou z roku 2005 zvýšila³³. Spotreba vzrástla výrazne (od roku 2005 o viac ako 20 %) v Litve, na Malte, v Poľsku, Rumunsku a Slovinsku. Naopak v Grécku v roku 2014 klesla oproti úrovniám z roku 2005 o 21 % a v Španielsku o 20 %.

Konečná spotreba energie EÚ 28 v sektore dopravy medzi rokmi 2013 a 2014 vzrástla o 1 %, pričom oproti roku 2013 vykázalo nárast 20 členských štátov. Oproti predošlému roku ide o veľkú zmenu – vtedy ich bolo iba 11. Najväčšie zvýšenie zaznamenalo Bulharsko (11 %), Maďarsko (12 %) a Litva (11 %). Ako jeden z hlavných dôvodov nárastu spotreby energie v doprave sa uvádzal pokles cien energie. K ďalším dôvodom patrí zvýšenie počtu vozidiel a objemu nákladnej/osobnej dopravy. Na Malte sa výrazné zvýšenie prílevu turistov spája s nárastom spotreby energie v leteckej a automobilovej doprave.

Podiel hromadnej osobnej dopravy v roku 2014 sa pohyboval od 11 % v Portugalsku až po 35 % v Maďarsku³⁴. Na úrovni EÚ si hromadná osobná doprava zachovala v roku 2014 v porovnaní s rokom 2005 stabilný podiel zhruba 18 %. Najväčší nárast v roku 2014 oproti roku 2005 sa zaznamenal v Belgicku a Českej republike. V oblasti nákladnej dopravy modálny podiel cestnej mierne klesol zo 76 % celkovej vnútrozemskej nákladnej dopravy v roku 2005 na 75 % v roku 2014. Na národnej úrovni sa podiel železničnej a vnútrozemskej vodnej nákladnej dopravy v roku 2014 pohyboval od 0 % na Cypre a Malte po 81 % v Lotyšsku. Rumunsko a Bulharsko vykázali v roku 2014 oproti roku 2005 najväčší nárast tohto podielu.

4.6. Výroba elektriny a tepla

Spolu so systémom EÚ na obchodovanie s emisiami môžu ciele politiky v oblasti energetickej efektívnosti túto zvýšiť v sektore elektriny, napr. podporou výroby tepla a elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou (KVET), efektívneho diaľkového vykurovania a chladenia, ako aj obnoviteľných zdrojov energie a ďalšieho zavádzania súborov nástrojov IKT a špecializovaného softvéru na lepšiu integráciu variabilných zdrojov energie. Sektor vykurovania a chladenia zohráva v tomto smere kľúčovú rolu³⁵.

Zníženie primárnej spotreby energie v minulých rokoch bolo dôsledkom zníženia konečnej spotreby energie a štrukturálnej zmeny v sektore výroby elektriny. V posledných rokoch došlo najmä k štrukturálnemu prechodu od výroby elektriny v tepelných elektrárnach k väčšiemu využívaniu obnoviteľných zdrojov. Pri 16 % podiele OZE na hrubej konečnej spotrebe energie v roku 2014 má EÚ ako celok i väčšina členských štátov dobré vyhliadky na splnenie

³² Vráťane potrubnej prepravy, čo nezodpovedá prístupu zaujatému v dokumente COM(2015) 574 final, pretože ciele energetickej efektívnosti na rok 2020 potrubnú prepravu nevylučujú.

³³ K porovnávaniu členských štátov treba pristupovať opatrne, pretože konečná spotreba energie je založená na predaných palivách, a nie na palivách spotrebovaných na území danej krajiny. Do problematiky preto vstupujú aj iné faktory než energetická efektívnosť, napríklad to, do akej miery je dotýčaný členský štát „tranzitnou krajinou“ pre cestnú dopravu alebo leteckým uzlom.

³⁴ Ukazovateľ osobnej a nákladnej dopravy sa oproti dokumentu COM(2015) 574 final zmenil. Dopravná činnosť je teraz upravená o faktor teritoriality (Zdroj: <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/pocketbook2016.pdf>).

³⁵ COM(2016) 51 final.

cieľa a dokonca svoju orientačnú trajektóriu prekračujú. OZE môžu výrazne prispieť k zníženiu primárnej spotreby energie³⁶.

Výroba tepla v zariadeniach Kvet poklesla medzi rokmi 2013 a 2014 takmer vo všetkých členských štátoch³⁷. Túto tendenciu poklesu tepla vyrobeného z Kvet možno v 14 členských štátoch pozorovať aj za obdobie rokov 2005 – 2014.

Účinnosť (pomer výstupov a vstupov) tepelných elektrární³⁸ sa medzi rokmi 2013 a 2014 znížila v 17 členských štátoch. To isté platí pre 13 členských štátov, kde bola účinnosť v roku 2014 nižšia oproti roku 2005. Dôvody môžu byť rôzne, napríklad prechod na iné palivá.

Dobre fungujúci systém EU ETS spolu s trhovou stabilizačnou rezervou, ako aj cieľovými politikami v oblasti energetickej efektívnosti môže byť doplnkovým stimulom na zvýšenie energetickej efektívnosti v sektore elektriny. Členské štáty by okrem toho mali promptne nadviazať na vykonávanie posúdení potenciálu efektívnosti výroby a prepravných/distribučných sietí v zmysle článku 15 EED, ako aj na posudzovanie nákladov a prínosov efektívnej kombinovanej výroby a diaľkového vykurovania a chladenia vyžadované článkom 14 EED.

4.7. Stav transpozície smernice o energetickej efektívnosti

V niektorých členských štátoch sa ešte transpozícia EED neukončila, takže tieto štáty stále nemôžu naplno využiť jej prínosy. Prínos EED k splneniu cieľov energetickej efektívnosti na roky 2020 a 2030, riadny rozvoj trhov energetickej efektívnosti a posilnenie postavenia spotrebiteľa a trhových účastníkov možno dosiahnuť iba za predpokladu úplnej a reálnej transpozície.

Komisia preto naďalej pozorne monitoruje vykonávanie EED. Uzatvorila 22 z 27 konaní o porušení povinnosti, ktoré boli pôvodne iniciované pre chýbajúce alebo čiastočné oznámenia členských štátov o ich vnútroštátnej legislatíve potrebnej na transponovanie každej z požiadaviek EED. S niektorými členskými štátmi Komisia naďalej komunikuje o správnej implementácii článku 7 smernice. V roku 2017 otvorí dialóg so všetkými členskými štátmi na overenie súladu vnútroštátnych právnych predpisov so smernicou – inými slovami na skontrolovanie, či sú všetky povinnosti a požiadavky EED správne premietnuté do národných legislatív.

Z vykonávania článku 7³⁹ vyplýva, že členské štáty dosiahli značný pokrok v dosahovaní cieľa kumulovaných úspor na rok 2020⁴⁰. V roku 2014 dokonca EÚ 28 dosiahla úspory energie v objeme 12 Mtoe, čo predstavuje 5 % celkových požadovaných úspor oznámených členskými štátmi. Okrem toho osem členských štátov (Francúzsko, Maďarsko, Taliansko,

³⁶ Pozri *správu o pokroku v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov z roku 2016*.

³⁷ Použil sa tu iný súbor údajov, než sa uvádza v dokumentoch COM(2015) 574 a SWD(2015) 245. Na účely tejto správy sa použili údaje o Kvet nahlásené Eurostatu podľa článku 24 ods. 6 EED: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/energy/data>. K zvýšeniu došlo iba v Belgicku, na Cypre, v Estónsku, Lotyšsku, na Malte, v Portugalsku a Spojenom kráľovstve.

³⁸ Miery ako pomer transformačného výkonu výroby elektriny v tepelných elektrárňach k palivovým vstupom.

³⁹ V článku 7 sa od členských štátov vyžaduje, aby vytvorili povinné schémy energetickej efektívnosti s cieľom dosiahnuť ročné úspory vo výške 1,5 % konečnej energie, alebo aby prijali alternatívne opatrenia s rovnakým výsledkom.

⁴⁰ Súčet požiadaviek na kumulatívne úspory konečnej energie, ktoré nahlásili členské štáty, je 230 Mtoe, a táto hodnota by sa mala dosiahnuť do 31. decembra 2020.

Malta, Holandsko, Rumunsko, Slovensko a Spojené kráľovstvo) svoje očakávané ročné úspory na rok 2014 dosiahlo alebo prekročilo⁴¹.

Belgicko, Dánsko, Estónsko, Nemecko, Grécko, Írsko, Lotyšsko, Portugalsko a Slovinsko v roku 2014 oznámili, že dosiahli aspoň 50 % svojich očakávaných ročných úspor za daný rok v zmysle článku 7. Bulharsko, Chorvátsko, Cyprus, Luxembursko a Švédsko dosiahli v roku 2014 menej než 50 % očakávaných úspor. Tieto členské štáty by mali v nadchádzajúcich rokoch vynaložiť viac úsilia, aby splnili celkové kumulované požiadavky na úspory do roku 2020.

Lotyšsko a Luxembursko neoznámili za rok 2014 žiadne úspory z povinných národných schém energetickej efektívnosti, keďže ešte žiadne schémy nemali zavedené. Grécko pôvodne oznámilo iba alternatívne opatrenia, no teraz plánuje zriadiť povinnú schému od 1. januára 2017⁴². Litva a Estónsko nedávno oznámili⁴³, že už povinné schémy zriadiť neplánujú. Vo výročných správach za rok 2016 celkovo osem členských štátov⁴⁴ oznámilo aktualizáciu svojich opatrení. Česká republika aktualizovala svoju požiadavku na úspory.

5. ZÁVER

Ako bolo zdôraznené v oznámení o *čistej energii pre všetkých Európanov*⁴⁵, energetická efektívnosť by mala byť *prvoradým zdrojom energie*, keďže zohráva kľúčovú rolu v urýchlňovaní prechodu na čistú energiu, podporuje rast i tvorbu pracovných miest a prispieva k bezpečnosti dodávok energie EÚ. Energetická efektívnosť šetrí peniaze a osvedčila sa ako udržateľný model. Väčšina členských štátov uznala viacnásobný prínos energetickej efektívnosti a nielen, že sa zaviazali dosiahnuť do roku 2020 ambiciózne ciele v tejto oblasti, ale aj zaviedli mnohé programy a opatrenia energetickej efektívnosti v praxi.

Toto úsilie malo veľký dosah: dekompozičná analýza JRC ukázala, že primárna spotreba energie v EÚ 28 klesla v rokoch 2005 – 2014 o 206 Mtoe, najmä vďaka zlepšeniu v oblasti energetickej náročnosti⁴⁶. Inými slovami – bez zlepšenia energetickej náročnosti zavedených od roku 2005 by primárna spotreba energie bola v roku 2014 o 23 % vyššia. Táto miera energetických úspor znížila spotrebiteľom faktúry za energie a podľa odhadov znížila objem emisií skleníkových plynov v roku 2014 zhruba o 800 miliónov ton CO₂.

Na sprístupnenie ďalších súkromných i verejných investícií do energetickej efektívnosti predstavila Komisia v roku 2016 iniciatívu pod názvom „*Urýchlienie využívania čistej energie v sektore budov*“⁴⁷. Zameriava sa na výzvy a príležitosti, ktoré investície do udržateľnej energie v sektore budov prinášajú pre stavebníctvo, a zároveň zahŕňa iniciatívu *inteligentného financovania inteligentných budov*. Tá podporí účinnejšie využívanie verejných prostriedkov, rozvoj zásobníkov rentabilných projektov na základe agregácie a podporných mechanizmov, ako aj znižovanie rizikovosti investícií do energetickej efektívnosti pre realizátorov projektov, finančníkov a investorov. Spolu s týmito iniciatívami Komisia prijala aj osobitnú *stratégiu na*

⁴¹ Lotyšsko, Fínsko, Litva a Poľsko neoznámili žiadne ročné rozčlenenie očakávaných úspor z politických opatrení. V prípade Rakúska, Belgicka, Českej republiky a Španielska sa očakávané ročné úspory za rok 2014 nahlásili iba pri niektorých politických opatreniach.

⁴² Povinná schéma teda bude súčasťou politického balíka Grécka v rámci článku 7 spolu s alternatívnymi opatreniami.

⁴³ Počas štruktúrovaného dialógu v rámci projektu EU Pilot.

⁴⁴ Rakúsko, Belgicko, Česká republika, Estónsko, Grécko, Malta, Španielsko a Spojené kráľovstvo.

⁴⁵ COM(2016) 860 final.

⁴⁶ Pozri kapitolu 4.

⁴⁷ Príloha 1 k dokumentu COM(2016) 860 final.

*urýchlenie inovácií v oblasti čistej energie*⁴⁸. V oznámení sa vymedzuje komplexná stratégia troch hlavných politických nástrojov, ktoré má EÚ k dispozícii na posilnenie inovácie v oblasti čistej energie, a jej financovanie v rámci programu Horizont 2020 sa ako jedna zo štyroch priorit zameriava na dekarbonizáciu úniijného fondu budov. Komisia zavedie všetky iniciatívy bezodkladne. Ich priamy účinok pomôže v krátkodobom horizonte premostiť medzery v dosahovaní cieľov v oblasti energetickej efektívnosti.

EÚ už dosiahla značné zníženie spotreby energie a znížila konečnú spotrebu energie pod úroveň cieľa na rok 2020. I napriek miernemu nárastu primárnej spotreby energie v roku 2015 oproti roku 2014 Komisia verí, že EÚ je na správnej ceste k dosiahnutiu cieľovej hodnoty. Primárna spotreba energie v roku 2014 bola totiž iba o 1,6 % vyššia než absolútna cieľová hodnota primárnej spotreby energie na rok 2020.

Podobne ako v správe o pokroku v oblasti energetickej efektívnosti za rok 2015, aj v tejto správe vykazujú ukazovatele výkonnosti rozdiely medzi členskými štátmi počas rokov 2005 – 2014. Väčšina ukazovateľov sa však na úrovni EÚ zlepšila.

Povzbudivé je, že väčšina členských štátov **zlepšila konečnú energetickú náročnosť priemyslu a služieb**.

Analýza ukazuje, že väčšina členských štátov v rokoch 2005 – 2014 znížila priemernú spotrebu energie na štvorcový meter v **sektore bývania**. V mnohých členských štátoch však konečná spotreba energie na obyvateľa ošetrovaná o klimatický faktor vzrástla. Ako bolo zdôraznené v balíku o *čistej energii pre všetkých Európanov*⁴⁹, členské štáty by sa mali naďalej zameriavať na obnovu existujúcich budov. Pomôže to domácnostiam dosiahnuť rovnakú alebo lepšiu úroveň pohodlia za menej peňazí. Kľúčovú úlohu v tomto smere zohrajú IKT, ktoré ponúknu spotrebiteľom užitočné nástroje na lepšie informovanie sa o spotrebe energie, čo im umožní inteligentné spravovanie svojich spotrebičov energie v reálnom čase a zabráni zbytočnému plytvaniu energiou. Potrebne sú aj cielenejšie opatrenia na účinné riešenie energetickej chudoby.

Jediným odvetvím, kde sa medzi rokmi 2013 a 2014 zaznamenal nárast koncovej spotreby energie, je **doprava** – 20 členských štátov oznámilo nárast oproti roku 2013 a 13 členských štátov oproti roku 2005. Všetky členské štáty by mali využiť pozitívne príklady z iných členských štátov na zvrátenie tohto vzostupného trendu. Malo by sa podporovať aktívne cestovanie (cyklistika, chôdza), intenzívnejšie využívanie osobnej hromadnej dopravy a udržateľnejšie druhy nákladnej dopravy (t. j. železnice a vnútrozemské vodné cesty), ako aj využívanie alternatívnych energií s nízkymi emisiami v doprave a zavádzanie súvisiacej infraštruktúry – napríklad budovanie nabíjajúcich staníc pre elektrické vozidlá, ako navrhuje Komisia⁵⁰.

Komisia bude naďalej pozorne sledovať pokrok členských štátov pri plnení ich indikatívnych národných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020 a pri vykonávaní smernice o energetickej efektívnosti. Svoje hodnotenie bude aktualizovať v rámci správy o stave energetickej únie.

Komisia vyzýva Európsky parlament a Radu, aby vyjadrili svoje názory na toto hodnotenie.

⁴⁸ COM(2016) 763 final.

⁴⁹ COM(2016) 860 final.

⁵⁰ Tamže.

Tabuľka 1: Prehľad ukazovateľov

	Trend na dosiahnutie cieľa na rok 2020		Krátkodobý trend		Energetická náročnosť celého hospodárstva	Priemysel	Domácnosti	
Ukazovatele	Trend PSE 2005 – 2014 v porovnaní s trendom PSE 2005 – 2020 na dosiahnutie cieľa 2020*	Trend KSE 2005 – 2014 v porovnaní s trendom KSE 2005 – 2020 na dosiahnutie cieľa 2020*	Zmena PSE 2014 oproti PSE 2013 v %	Zmena KSE 2014 oproti KSE 2013 v %	Priemerná ročná zmena energetickej náročnosti PSE v období 2005 – 2014 v % (PSE v Mtoe/HDP v M€'10)	Priemerná zmena energetickej náročnosti priemyslu v období 2005 – 2014 v % (KSE priemyslu v toe/hrubá pridaná hodnota priemyslu v M€'10)	Priemerná ročná zmena konečnej spotreby energie v sektore bývania na obyvateľa v období 2005 – 2014 (HDD normalizované) v %	Priemerná ročná zmena spotreby energie na m2 v období 2005 – 2014 s klimatickými korekciami v koe/m2 v %
Zdroj a dátum extrakcie	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016 a 02/09/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Odyssee 05/10/2016
EÚ 28	+	+	● -4,0%	● -4,1%	● -2,2%	● -1,8%	● -0,7%	● -2,3%
BE	+	-	● -7,5%	● -5,8%	● -2,4%	● -0,9%	● -2,2%	● -0,3%
BG	+	+	● 5,7%	● 2,7%	● -3,0%	● -6,3%	● 2,2%	● -2,6%
CZ	+	+	● -2,7%	● -3,5%	● -2,6%	● -5,0%	● 0,7%	● -0,8%
DK	+	+	● -7,2%	● -3,9%	● -1,8%	● -2,5%	● 0,0%	● -1,9%
DE	+	-	● -3,9%	● -4,0%	● -2,2%	● -1,3%	● 0,0%	● -3,5%
EE	-	+	● 1,3%	● -1,9%	● 0,9%	● -4,5%	● 1,1%	● -1,0%
IE	+	+	● -0,4%	● 0,3%	● -2,2%	● -0,6%	● -2,6%	● -1,6%
EL	+	+	● 0,3%	● 1,5%	● -0,3%	● 3,2%	● -2,1%	● -1,0%
ES	+	+	● -1,5%	● -1,9%	● -2,2%	● -1,6%	● -0,3%	● -0,2%
FR	+	+	● -4,4%	● -6,7%	● -1,9%	● -1,4%	● 4,0%	● -2,2%
HR	+	+	● -4,9%	● -5,0%	● -1,7%	● -1,8%	—	● -2,1%
IT	+	+	● -6,1%	● -4,3%	● -1,9%	● -2,7%	● 0,5%	● -2,5%
CY	+	+	● 1,9%	● 0,1%	● -1,4%	● 3,2%	● 1,2%	● -4,1%
LV	+	+	● 0,0%	● 0,8%	● -1,5%	● 2,5%	● 0,1%	● -4,4%
LT	+	-	● -1,0%	● 2,0%	● -5,6%	● -2,2%	● 1,8%	● -0,8%
LU	+	+	● -2,8%	● -3,1%	● -3,8%	● -1,4%	● -0,3%	● -1,9%
HU	+	+	● -0,5%	● 0,7%	● -2,5%	● 3,6%	● -0,7%	● -1,4%
MT	-	-	● 1,7%	● 3,5%	● -3,1%	—	● 11,1%	● -3,7%
NL	+	+	● -5,2%	● -8,3%	● -1,9%	● -1,7%	● -0,4%	● -3,0%
AT	+	-	● -3,8%	● -3,9%	● -1,8%	● -0,2%	● 0,3%	● -3,2%
PL	+	+	● -4,2%	● -2,7%	● -3,5%	● -5,2%	● 1,4%	● -1,0%
PT	+	+	● -1,8%	● -0,3%	● -1,7%	● -1,0%	● 0,3%	● -4,0%
RO	+	+	● -0,6%	● -0,6%	● -4,3%	● -6,4%	● 1,7%	● -0,7%
SI	+	+	● -3,3%	● -4,0%	● -1,7%	● -3,5%	● 1,9%	● -1,4%
SK	+	-	● -4,3%	● -5,2%	● -4,9%	● -5,1%	● -0,1%	● -0,6%
FI	+	+	● 1,4%	● -1,1%	● -0,3%	● -0,1%	● -0,2%	● -1,4%
SE	-	+	● -1,8%	● -1,2%	● -2,0%	● -1,4%	● -1,2%	● -2,3%
UK	+	+	● -6,5%	● -5,4%	● -3,2%	● -2,1%	● -2,7%	● -3,3%

Zdroj: Eurostat, GR ECFIN, Odyssee-Mure

* Symbol „+“ sa používa tam, kde členské štáty znížili v rokoch 2005 až 2014 svoju primárnu a konečnú spotrebu energie rýchlejšie než tempo zníženia, ktoré by bolo v období rokov 2005 až 2020 potrebné na splnenie ich cieľov v oblasti primárnej a konečnej spotreby energie do roku 2020. Symbol „-“ sa použil v ostatných prípadoch.

Tabuľka 2: Prehľad ukazovateľov

	Sektor služieb	Sektor dopravy			Výroba	
Ukazovatele	Priemerná ročná zmena energetickej náročnosti sektora služieb v období 2005 – 2014 v %	Priemerná ročná zmena celkovej KSE v sektore dopravy v období 2005 – 2014 v %	Zmena podielu vlakov, autokarov, autobusov a trolejbusov na prepravu cestujúcich v roku 2014 oproti roku 2005 v percentuálnych bodoch (teritorializovaná aktivita cestujúcich)	Zmena podielu železníc a vnútrozemských vodných ciest na nákladnú prepravu v roku 2014 oproti roku 2005 v percentuálnych bodoch (teritorializovaná preprava nákladu)	Priemerná ročná zmena výroby tepla z KVET v období 2005 – 2014	Pomer transformačného výkonu tepelných elektrární/palivové vstupy tepelných elektrární 2014 vs. 2005 – zmena v percentuálnych bodoch
Zdroj a dátum extrakcie	Eurostat 31/08/2016 a 05/09/2016	Eurostat 31/08/2016	Príručka GR MOVE 2016	Príručka GR MOVE 2016	Eurostat 06/12/2016	Eurostat 31/08/2016 a 02/09/2016
EÚ 28	● -1,3%	● -0,5%	● 0,1	● 1,1	● -1,2%	● -0,1
BE	● -0,4%	● 0,2%	● 3,1	● 0,8	–	● 4,3
BG	● -1,2%	● 0,9%	● -11,5	● 10,2	● -3,7%	● 2,3
CZ	● -2,5%	● 0,3%	● 3,3	● -3,3	● -3,5%	● 0,1
DK	● -1,6%	● -0,8%	● -0,7	● 0,6	● -2,9%	● 3,8
DE	● -0,9%	● 0,2%	● -0,1	● -1,4	● 0,0%	● 0,7
EE	● 0,5%	● 0,2%	● -4,1	● -24,7	● 1,8%	● -5,1
IE	● -4,6%	● -1,1%	● 2,3	● -0,8	● 2,7%	● 4,2
EL	● 0,3%	● -2,3%	● -3,1	● -1,0	● -7,7%	● -0,2
ES	● -0,9%	● -2,4%	● -0,9	● 0,9	● -3,3%	● -4,2
FR	● -0,8%	● -0,2%	● 1,6	● -0,8	● 462,3%	● -1,3
HR	● -0,3%	● 0,6%	● -1,2	● 5,3	–	● 1,4
IT	● 0,0%	● -1,2%	● 1,0	● 3,1	● 0,7%	● 1,0
CY	● 1,3%	● -1,6%	● -2,6	● 0,0	● 46,8%	● 4,4
LV	● -1,1%	● 0,6%	● -5,3	● -2,9	● 6,0%	● -4,1
LT	● -1,7%	● 2,7%	● 1,5	● -6,1	● -3,9%	● 46,5
LU	● -2,7%	● -1,1%	● 2,0	● -13,6	● 15,5%	● 3,6
HU	● -5,2%	● -0,6%	● -3,0	● 3,1	● -6,0%	● -2,6
MT	–	● 5,8%	● -2,8	–	–	● 11,2
NL	● -2,3%	● -1,0%	● 0,7	● 3,3	● -1,1%	● -0,3
AT	● -2,9%	● -0,4%	● 1,6	● -2,2	● 1,1%	● 3,9
PL	● -1,3%	● 3,1%	● -10,6	● -10,1	● -1,6%	● -0,9
PT	● -1,9%	● -1,1%	● -0,4	● 3,5	● 1,8%	● -0,9
RO	● -0,4%	● 2,9%	● -6,1	● 15,7	● -5,4%	● -3,8
SI	● -1,6%	● 2,7%	● -0,7	● 5,2	● -4,1%	● -0,3
SK	● -5,2%	● -0,5%	● -7,0	● -6,4	● -10,8%	● -2,0
FI	● 0,6%	● 0,3%	● -0,3	● 5,8	● 0,1%	● -0,2
SE	● -1,5%	● -0,1%	● 1,3	● -2,1	● 1,4%	● 1,0
UK	● -1,7%	● -0,9%	● 2,6	● 1,5	● -2,7%	● 0,1

Zdroj: Eurostat